

ELS HABITATGES

L'HABITATGE

INFLUÈNCIES CLIMÀTIQUES:

L'arquitectura rural utilitza recursos biològics per combatre els rigors del clima. Es tracta, doncs, d'una arquitectura bioclimàtica.

En l'apartat de l'emplaçament dels pobles, es citen mesures que tenen per objecte aprofitar al màxim l'energia del sol, necessària per al desenvolupament d'unes certes condicions de vida.

En la construcció i el disseny de l'habitatge també es prenen d'altres mesures per combatre el fred. Els murs de tancament són de pedra, amb uns gruixos que van des dels 50 cm fins als 80 cm i que són un excel·lent aïllant tèrmic. Les obertures més grans es situen a la façana sud, mentre que la façana nord disposa d'obertures petites, per evitar pèrdues energètiques.

Aquestes masies disposen de 2, 3 i en alguns casos fins a 4 plantes. El més usual són 3 plantes. El bestiar el posen a la planta baixa, i l'escalfor que aquest produeix puja cap a la primera planta, on es troba l'habitatge. La segona planta es destina a golfes. Aquesta disposició intermèdia de l'habitatge evita que rebi la fredor de la teulada i la que puja del terreny.

INFLUÈNCIES DE L'EXPLOTACIÓ AGRÍCOLA:

A vegades s'aprofiten els planells de la muntanya per fer-hi els conreus, però en la majoria de casos el terreny presenta un fort desnivell. Per poder-hi establir els conreus cal un esforç considerable. L'objectiu d'aquest treball consisteix a suprimir el pendent, descomponent el terreny en terrasses horitzontals en forma esgraonada (feixes), mitjançant parets de pedra. Els conreus de muntanya no admeten els instruments agrícoles moderns, i el treball s'hi ha de fer utilitzant arades fines o bé a mà. Les dificultats per al transport del fens i els productes, com també les molèsties pròpies del pendent, són un handicap si es comparen amb els avantatges del pla. Els conreus, per tant, són limitats i no hi ha contrades netament agrícoles.

La vida ramadera, és a dir, l'explotació del bestiar constitueix la base de l'economia d'aquestes famílies. Així doncs, en la manera de viure es barreja l'explotació de les terres amb la cria del bestiar.

La producció agrícola (vi, oli, cereals,...) no necessita tant d'espai per ésser emmagatzemada, i per tant la casa agrícola que es dona en d'altres comarques situades a la plana és de dimensions més

Casa feudal, de dimensions considerables, disposa de capella i presó. Façana Nord. Cal Cervos. (Castellas del Cantó).

Prolongació de la teulada per protegir l'entrada de la vivenda de la neu i la pluja. Cal Feliu. (Pallerols del Cantó).

Grans obertures faciliten l'entrada de la llum a la galeria. Façana Oest. Cal Cervos. (Castellas del Cantó).

Façana amb balcons, serveixen per a la circulació o per estendre la roba. Cal Jove. (Cornellana).

Prolongació de la teulada per protegir els balcons. Cal Sai. (Bescaran).

Adosat a la vivenda, un mòdul cobert fa les funcions de balcó i terrassa. Cal Soldevila. (Bescaran).

Casa pairal. Dos habitatges (un per l'hereu i l'altre per al masover). Mas de la Freita.

Un pati (l'era), fa d'element distribuïdor, al front s'emplaça l'habitatge, mentre que els laterals són construccions per al bestiar. Cal Porta. (Adraen).